

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Walumpu't Dalawa

Pagbubunyag sa Palaisipang Propetiko: Pag-unawa sa Kasaysayan ng Daniel 11 at sa Kahalagahan ng Palagian sa Adbentismo

Jeff Pippenger
2024-02-15

Matapos nating muling suriin ang kasaysayan mula 1863 hanggang sa panahon ng wakas noong 1989, sa konteksto ng apat na kasuklamsuklam na bagay sa kabanata walo ng Ezekiel, na kumakatawan sa apat na salinlahi ng Adventismo, ibabaling natin ang ating pansin sa pagdami ng kaalaman na inalisan ng tatak noong 1989. Ang pagdaming iyon ng kaalaman ay tumutukoy sa huling anim na talata ng kabanata labing-isa ng Daniel. Noong 1989, natuklasan ng aming munting pangkat sa pag-aaral ng Sabbath ang mga linya ng reporma ng propesiya sa Biblia, na madalas na tinutukoy ng Future for America, at na nagtatatag ng pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari sa bawat linya ng reporma, na siya namang nagbibigay-daan sa isang mag-aaral ng propesiya na isagawa ang paglalapat ng metodolohiyang huling ulan na "line upon line."

Pagsapit ng 1992, nakapagsulat na ako ng isang papel na tumatalakay sa huling anim na talata ng Daniel 11. Isinulat ko ang papel para sa aking sariling kasiyahan, sapagkat wala akong kakayahan o intensiyon na ipalaganap sa publiko ang pag-aaral. Pagsapit ng 1994, nakarating ang papel sa isang Adbentistang ministryong may sariling-tustos, at noong 1995, isang serye ng labing-isang artikulo na tumatalakay sa huling anim na talata ng Daniel 11 ang nailathala sa isang buwanang magasin na inilalathala ng nasabing ministryo. Iilan lamang ang mga tiyak na pagbanggit sa Daniel 11 sa mga sulatin ng Espiritu ng Propesiya, at ang pinakamahalaga sa mga iyon ay naging sentrong argumento sa pagpapatunay ng pagiging wasto ng paglalapat na aking inilathad hinggil sa mga talatang iyon.

Wala tayong panahong dapat sayangin. Nasa ating harapan ang mga panahong ligalig. Ang sanlibutan ay pinupukaw ng espiritu ng digmaan. Di maglalaon, magaganap ang mga tagpo ng kapighatian na binanggit sa mga hula. Ang hula sa ikalabing-isang kabanata ng Daniel ay halos umabot na sa lubos na katuparan nito. Marami sa kasaysayang naganap bilang katuparan ng hulang ito ay mauulit. Sa talatang ikatatlumpu'y binabanggit ang isang kapangyarihang "mababagabag," [Daniel 11:30-36 quoted.]

"Ang mga tagpong kahalintulad ng mga inilarawan sa mga salitang ito ay magaganap." Manuscript Releases, bilang 13, 394.

Si Sister White ay malinaw na nagsasaad na ang 1798 ang "panahon ng kawakasan."

"Ngunit sa panahon ng wakas, wika ng propeta, 'Marami ang magsisipaglakbay na paroo't parito, at ang kaalaman ay lalago.' Daniel 12:4. . . . Mula noong 1798 ay naalisan ng tatak ang aklat ni Daniel, ang kaalaman hinggil sa mga propesiya ay lumago, at marami ang nagpahayag ng taimtim na mensahe na malapit na ang paghatol." The Great Controversy, 356.

Ang talatang ika-apatnapu ng Daniel labing-isa ay nagsisimula sa, "At sa panahon ng wakas."

At sa panahon ng wakas ay sasalakayin siya ng hari sa Timugan; at ang hari sa Hilaga ay darating laban sa kaniya na parang ipo-ipo, na may mga karo, at mga mangangabayo, at maraming sasakyang-dagat; at siya'y papasok sa mga lupain, at aapaw at daraan. Daniel 11:40.

Maliwanag, kahit wala ang tuwirang pagpapatibay ng Espiritu ng Propesiya, na ang talatang apatnapu ay nagtatakda ng pasimula ng isang serye ng magkakasunod na pangyayari na nagsimula noong 1798. Ang mga pangyayaring iyon ay humahantong sa pagsasara ng panahon ng pagsubok ng sangkatauhan, sapagkat sinasabi ng unang talata ng ikalabindalawang kabanata ng Daniel, "At sa panahong yaon ay titindig si Miguel," at maliwanag na itinuturo ni Sister White na kapag tumindig si Miguel, nagsasara ang panahon ng pagsubok ng sangkatauhan.

"Nang panahong yaon ay titindig si Miguel, ang dakilang Prinsipe na tumatayo para sa mga anak ng iyong bayan; at magkakaroon ng panahon ng kapighatian, na gaya ng kailanma'y hindi pa naganap mula nang magkaroon ng isang bansa hanggang sa panahong yaon; at sa panahong yaon ay maliligtas ang iyong bayan, bawat masusumpungang nakasulat sa aklat." Daniel 12:1.

Kapag nagwakas ang mensahe ng ikatlong anghel, ang awa ay hindi na namamagitan para sa mga may sala na naninirahan sa lupa. Natapos na ng bayan ng Diyos ang kanilang gawain. Tinanggap nila ang "huling ulan," "ang pagpapanariwa mula sa harapan ng Panginoon," at sila'y handa na para sa oras ng pagsubok na nasa kanilang harapan. Ang mga anghel ay nagmamadaling paroo't parito sa langit. Isang anghel na nagbabalik mula sa lupa ang nagpapahayag na natapos na ang kaniyang gawain; ang pangwakas na pagsubok ay dumating na sa sanlibutan, at ang lahat ng nagpatunay ng kanilang katapatan sa mga banal na tuntunin ay tumanggap ng "tatak ng buhay na Diyos." Pagkatapos ay itinitigil ni Jesus ang Kanyang pamamagitan sa santuwaryo sa itaas. Itinataas Niya ang Kanyang mga kamay at sa malakas na tinig ay nagsasabi, "Naganap na;" at inalis ng buong hukbo ng mga anghel ang kanilang mga korona habang ginagawa Niya ang taimtim na pahayag: "Ang di-matuwid, magpatuloy sa pagiging di-matuwid; at ang marumi, magpatuloy sa pagiging marumi; at ang matuwid, magpatuloy sa pagiging matuwid; at ang banal, magpatuloy sa pagiging banal." Apocalipsis 22:11. Bawat usapin ay napagpasiyahan na para sa buhay o kamatayan. Ang Dakilang Tunggalian, 613.

Ang talatang apatnapu ng Daniel labing-isa ay nagsisimula noong 1798, at sa talatang apatnapu't lima, kapag ang hari sa hilagaan (ang kapapahan) ay darating sa kaniyang wakas na walang sinumang tutulong, magsasara ang panahon ng probasyon ng sangkatauhan, sapagkat sinasabi ng kasunod na talata, "At sa panahong yaon," at sa gayo'y tinutukoy ang "panahon" na kinakatawan sa naunang talata, na siyang talatang apatnapu't lima ng Daniel labing-isa. Ang hari sa hilagaan (ang kapapahan) ay darating sa kaniyang wakas sa pagsasara ng probasyon ng sangkatauhan.

Samakatuwid, ang kasaysayan na inilalarawan sa huling anim na talata ng ika-labing-isang kabanata ng Daniel ay tumutukoy sa isang sunud-sunod na hanay ng mga pangyayari na nagsisimula noong 1798 at nagtatapos sa pagsasara ng probasyon ng sangkatauhan. Nang nabubuhay pa si Sister White, ang 1798 ay maliwanag na nasa kanyang nakaraan. Nang kanyang ipinahayag na "ang hula sa ika-labing-isang kabanata ng Daniel ay halos naabot na ang ganap na katuparan nito," malinaw na tinutukoy lamang niya ang kasaysayang naganap pagkatapos ng 1798

at bago tumindig si Miguel. Pagkatapos ay tahasan niyang sinabi na "marami sa kasaysayang naganap sa katuparan ng hulang ito ay mauulit," kaya't tinuturuan ang mag-aaral ng propesiya na ang panghuling kasaysayan ng ika-labing-isang kabanata ng Daniel, na "halos naabot na ang ganap na katuparan nito," ay inilarawan na sa pamamagitan ng mga tipo sa iba pang bahagi ng mga kasaysayang inilalahad sa ika-labing-isang kabanata ng Daniel.

Pagkaraang bigyang-diin niya ang pinakamahalagang propetikong susi na iyon, sumipi siya ng mga talatang tatlumpu hanggang tatlumpu't anim, at nagsabi, "Magaganap ang mga tagpong kahalintulad ng inilalarawan sa mga salitang ito." Ang Inspirasyon ay nagkaloob ng isang susi para sa mga mag-aaral ng propesiya na nagnanais na maunawaan ang pangwakas na katuparan ng Daniel labing-isa. Ang susi ay ito: ang kasaysayan ng huling anim na talata ng Daniel labing-isa ay isang paralelismo sa kasaysayang kinakatawan sa mga talatang tatlumpu hanggang tatlumpu't anim. May saganang liwanag na nagmumula sa pahayag na ito, ngunit ang dapat isaalang-alang dito ay na sa talatang tatlumpu't isa ng Daniel labing-isa, ang "the daily" ay inalis.

Upang wastong maunawaan ang kasaysayang nagpapakita ng pagkakasunod-sunod ng mga pangyayaring humahantong sa pagtatapos ng panahon ng pagsubok ng sangkatauhan, dapat magkaroon ang isang mag-aaral ng propesiya ng wastong pagkaunawa sa "the daily." Kung ang talatang tatlumpu't isa ay tumutukoy sa pag-aalis ng ministryo ni Cristo sa santuwaryo, o kung tinutukoy nito ang pag-aalis ng paganismo, lubos na mahalagang maunawaan ito, kung nais mong wastong maunawaan ang kasaysayang kaparis na binanggit ni Sister White nang isinulat niya, "Magaganap ang mga tagpong kahalintulad ng mga inilalarawan sa mga salitang ito."

Walang dudang hindi kinilala ng Adventismong Laodiceano ang katuparan ng talatang apatnapu ng Daniel labing-isa bilang tumutukoy sa pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989, ngunit tinutukoy nga ng mismong talatang iyon ang mga pangyayaring yaon. Para sa mga nagnanais na maunawaan nang wasto ang propetikong paglawak ng kaalaman na dumating kasabay ng katuparan ng talatang apatnapu noong 1989, noon ay naging kasalukuyang katotohanan ang wastong pagkaunawa sa "the daily." Sa unang bahagi ng ikadalawampung siglo, mahalaga ang wastong pagkaunawa, sapagkat ito ay isang mahalagang bahagi ng mga saligang katotohanan na ginamit ng Panginoon si William Miller upang itatag.

Subalit noong unang dekada at kalahati ng ikadalawampung siglo, ang satanikong pananaw ng mga Protestante na nag-aangking ang "the daily," ay kumakatawan sa gawain ni Cristo sa santuwaryo ay isang paninindigang nasa minoritya, at hindi nararapat na pahintulutan pang magsimula ang isang pagtatalo hinggil sa katotohanang ang "the daily," ay isang sagisag ng paganismo. Ito ang dahilan kung bakit maririnig ninyo mula sa mga Laodicean na rebisyunista sa kasaysayan na ang paksa ng "the daily," ay "hindi dapat gawing tanong na pangsubok," o "na ang paksa ng 'the daily' ay hindi dapat pag-alabin." Ang laging iniwan ng mga rebisyunista kapag inakay nila ang mga hindi naturuan sa natatanging talakayang ito ay ang kwalipikasyong palaging inilalapat ng inspirasyon sa paksa. Ang sumusunod na sipi ay nakatuon kay Elder Haskell.

Si Elder Haskell ang nangunguna sa pagtatanggol ng wastong pagkaunawa sa "the daily," laban sa mga pag-atake nina Prescott at Daniells sa unang at ikalawang dekada ng ika-20 siglo. Pansinin

nang mabuti, sapagkat kailanman ay hindi tinukoy ni Sister White na mali ang pagkaunawa ni Haskell hinggil sa “the daily”; sa halip, tagubilinan lamang niya siya na huwag hayaang magpatuloy ang pagkakagulo, sapagkat hindi ninais ng Panginoon na maglaan ng patuloy na plataporma sa mga kaaway ng katotohanan (sina Prescott at Daniells) upang patuloy nilang itulak ang kanilang maling katuruan. Sa siping iyon, sinaway si Haskell dahil sa “the chart,” at ang tsart na tinutukoy ay ang tsart ng 1843. Muling inilimbag ni Haskell ang tsart ng 1843 bilang patunay sa kontrobersiyang iyon. Ngunit hindi lamang niya ito muling inilimbag; isinama rin niya sa ibaba ng tsart ang sipi mula kay Sister White, kung saan sinabi niya, “ang tsart ng 1843 ay pinatnubayan ng kamay ng Panginoon at hindi dapat baguhin.” Habang binabasa mo ang sipi, bilangin kung ilang beses niyang sinabi, “at this time.”

'Ako ay inatasang sabihin sa inyo, Huwag magkaroon sa panahong ito, sa Review, ng mga katanungang pinagtatalunan na may tendensiyang magpaligalig sa mga isipan. ... Wala tayong panahon ngayon upang pumasok sa mga hindi kinakailangang pagtatalo, ngunit marapat nating taimtim na isaalang-alang ang pangangailangang hanapin ang Panginoon para sa tunay na pagbabagong-loob ng puso at buhay. Dapat magkaroon ng puspusang pagsisikap upang matamo ang pagpapaging-banal ng kaluluwa at isipan.'

Ipinabatid sa akin ang mga babala hinggil sa pangangailangang panatilihin natin ang isang nagkakaisang paninindigan. Ito ay isang usaping mahalaga sa atin sa panahong ito. Bilang mga indibidwal, kailangan nating kumilos nang may sukdulang pag-iingat.

Sinulatan ko si Elder Prescott at ipinabatid ko sa kanya na nararapat siyang maging lubhang maingat na huwag maglahad ng mga paksa sa Review na magmumukhang nagtuturo ng mga kapintasan sa ating nakaraang karanasan. Sinabi ko sa kanya na ang usaping ito na pinaniniwalaan niyang nagkaroon ng pagkakamali ay hindi isang mahalagang usapin, at na kung bibigyan ito ngayon ng diin, pagsasamantalahan ito ng ating mga kaaway at gagawin nilang napakalaki ang isang napakaliit na bagay.

Sa iyo rin ay sinasabi ko na ang paksang ito [ANG PAGKAKAKILANLAN NG “DAILY” NG DANIEL 8.] ay hindi dapat pinagtatalunan sa panahong ito. Hindi, kapatid ko, nadarama ko na, sa krisis na ito ng ating karanasan, ang tsart na iyong muling ipinalathala ay hindi dapat ipinamamahagi. Nagkamali ka sa usaping ito. Si Satanas ay buong-pasiyang kumikilos upang magbangon ng mga usaping lilikha ng kalituhan. May mga magagalak na makita ang ating mga ministro na magkakasalungatan sa tanong na ito, at lubha nila itong palalakin.

Akin nang natanggap ang tagubilin na, tungkol sa anumang maaaring masabi sa alinmang panig ng katanungang ito, ang pananahimik sa panahong ito ang siyang pinakamabisang pagsasalita. Si Satanas ay nagmamatyag ng pagkakataon upang lumikha ng pagkakabaha-bahagi sa ating mga nangungunang ministro. Naging pagkakamali ang paglathala ng tsart bago pa kayong lahat nakapagtipon at nakarating sa isang kasunduan hinggil sa bagay na ito. Hindi kayo kumilos nang may karunungan sa paglalantad ng isang paksa na tiyak na magbubunsod ng pagtatalakay at magpapalabas ng iba't ibang opinyon, sapagkat bawat detalye ay pipilitin at bibigyan ng kahulugang magbubunga lamang ng pinsala sa gawain. Sapat-sapat na ang ating ginagawa sa pagharap sa mga maling pahayag ng mga nagbigay ng

katibayan ng kanilang kahandaang magpatotoo ng kabulaanan. Manuscript Releases, tomo 9, 106, 107.

Sa nakaraang artikulo, natukoy natin na sinabi ni Ellen White na yaong mga nagbigay ng sigaw ng oras ng paghuhukom ay may wastong pananaw hinggil sa “the daily,” at na ang pananaw nina Prescott at Daniells na ang “the daily” ay kumakatawan sa ministeryo ni Cristo sa santuwaryo ay nagmula kay Satanas. Sinaway niya si Haskell dahil sa pagpapahintulot niyang magpatuloy ang kontrobersiya, ngunit hindi dahil sa kanyang paninindigan hinggil sa katotohanan tungkol sa kung ano ang kinakatawan ng “the daily.” Noong panahong iyon, naniniwala pa ang nakararami sa pagkaunawa ng mga tagapanguna tungkol sa “the daily,” at higit na mahalaga, ang talata sa Daniel labing-isa, na mabubuksan sa “panahon ng wakas” noong 1989, ay nasa ilang dekada pa sa hinaharap. Sa panahong iyon (1989), magiging kinakailangan ang wastong pananaw tungkol sa “the daily.” Laging isinasantabi ng mga rebisyunista, sa kanilang mga inihahaing kathang-isip, ang mga kwalipikasyong itinakda ni Ellen White na limitado sa nasabing natatanging kapanahunan. Bilangin ang kwalipikasyong pang-panahon sa sumusunod na sipi.

Mayroon akong sasabihin sa mga Kapatid na sina Butler, Loughborough, Haskell, Smith, Gilbert, Daniells, Prescott, at sa lahat ng naging masigasig sa paggiit ng kanilang mga pananaw hinggil sa kahulugan ng “the daily” ng Daniel 8. Hindi ito dapat gawing katanungang panukat, at ang kaguluhang ibinunga ng pagtrato rito bilang gayon ay lubhang di-kanais-nais. Nagbunga ito ng kalituhan, at ang isipan ng ilan sa ating mga kapatid ay nalihis mula sa maingat na pagbubulay na nararapat sanang ilaan sa gawaing iniutos ng Panginoon na gawin sa panahong ito sa ating mga lunsod. Ito’y naging kaluguran sa dakilang kaaway ng ating gawain.

Ang liwanag na ipinagkaloob sa akin ay na walang dapat gawin upang palalain ang pagkakagulo hinggil sa usaping ito. Huwag itong dalhin sa ating mga pangangaral, ni pag-ukulan ng masusing pagtalakay na tila isang usaping lubhang mahalaga. May dakila tayong gawaing nasa ating harapan, at wala tayong kahit isang oras na dapat mawala mula sa mahalagang gawaing dapat isagawa. Ituon natin ang ating mga pampublikong pagsisikap sa paglalahad ng mga mahalagang linya ng katotohanan kung saan mayroon tayong malinaw na liwanag.

Nais kong idulog sa inyong pansin ang huling panalangin ni Cristo, gaya ng nakatala sa Juan 17. Maraming paksang maaari nating talakayin—mga banal at sumusubok na katotohanan, magaganda sa kanilang kasimplehan. Sa mga ito kayo maaaring magbulay nang may masidhing kasigasigan. Ngunit huwag dalhin sa panahong ito ang “the daily,” o alinmang paksang magpapasiklab ng kontrobersiya sa mga kapatid; sapagkat ito’y magpapabalam at hahadlang sa gawain na nais ng Panginoon na pagtuunan ngayon ng isipan ng ating mga kapatid. Huwag nating pukawin ang mga usaping maghahayag ng matingkad na pagkakaiba ng opinyon, kundi sa halip ay ilahad natin mula sa Salita ang mga banal na katotohanan hinggil sa nagbubuklod na mga kahingian ng kautusan ng Diyos.

Ang ating mga ministro ay dapat magsikap na magbigay ng pinakamainam na paglalahad ng katotohanan. Hangga’t maaari, nawa’y iisa ang sinasabi ng lahat. Nawa’y maging payak ang mga pangangaral, at tumatalakay sa mga mahalagang paksa na madaling maunawaan. Kapag

nakita ng lahat ng ating mga ministro ang pangangailangang magpakumbaba, saka makagagawa ang Panginoon na kasama nila. Kailangan natin ngayon ang muling pagbabalik-loob, upang ang mga anghel ng Diyos ay makipagtulungan sa atin, na gumagawa ng banal na impresyon sa mga isipan ng mga pinaglilingkuran natin.

Dapat tayong magsanib sa buklod ng pagkakaisang tulad ni Cristo; kung magkagayon, hindi magiging walang kabuluhan ang ating mga pagpapagal. Hilahin nang magkakapantay ang mga tali, at huwag hayaang may maipasok na mga pagtatalo. Ihayag ang nagbubuklod na kapangyarihan ng katotohanan, at magkakaroon ito ng makapangyarihang bisa sa mga isipan ng tao. Sa pagkakaisa ay may lakas.

Hindi ito ang panahong bigyang-diin ang mga di-mahalagang punto ng pagkakaiba. Kapag ang ilan na walang matibay at buhay na ugnayan sa Panginoon ay naghayag sa sanlibutan ng kahinaan ng kanilang karanasang Kristiyano, ang mga kaaway ng katotohanan na masusing nagmamasid sa atin ay lubos itong pagsasamantalahin, at mahahadlangan ang ating gawain. Nawa'y linangin ng lahat ang kaamuan, at matuto ng mga aral mula sa Kanya na maamo at mapagpakumbaba ang puso.

Ang paksa ng 'the daily' ay hindi nararapat magbunga ng mga pagkilos na gaya ng mga isinagawa. Bunga ng paraan ng pagharap sa paksang ito ng mga tao sa magkabilang panig ng usapin, lumitaw ang kontrobersiya at nagbunga ng kalituhan.

Ang ginawa ni Kapatid na Larry Smith sa paglalathala ng isang polyetong naglalaman ng pagkondena sa kaniyang mga kapatid at sa kanilang paniniwala ay hindi sinang-ayunan ng Diyos. At kay Elder Prescott ay sasabihin ko: Hindi iniatang ng Panginoon sa iyo ang pasanin hinggil sa bagay na ito.

Lubha akong nagdalamhati nang mabalitaan na si Elder Daniells, bagama't batid niyang may pagkakaiba ng opinyon hinggil sa usaping ito sa hanay ng ating mga nangungunang kapatid, ay iginiit na itampok sa unahan ang usaping ito, gaya ng ginawa sa ilang dako.

May ilan sa ating mga kapatid na hindi pinatubayan ng karunungan, at hindi nangatuwiran nang malinaw mula sa sanhi tungo sa bunga ukol sa mga kinalabasan ng kanilang mga pagsisikap na itaguyod ang kanilang mga pananaw hinggil sa pagpapakahulugan sa 'the daily.' Samantalang umiiral ang kasalukuyang kalagayan ng pagkakaiba ng opinyon hinggil sa paksang ito, huwag itong itampok. Hayaang magwakas ang lahat ng pagtatalo. Sa gayong panahon, ang katahimikan ay mabisang pagpapahayag.

"Ang tungkulin ng mga lingkod ng Diyos sa panahong ito ay ipangaral ang Salita sa mga lungsod. Si Cristo ay pumarito upang iligtas ang mga kaluluwa, at tayo, bilang mga tagapamahagi ng Kanyang biyaya, ay kinakailangang ipabatid sa mga naninirahan sa mga malalaking lungsod ang kaalaman hinggil sa Kanyang katotohanang nagliligtas." Mga Polyeto, bilang 20, 11, 12.

Ang Kapatid na si Larry Smith, na tinutukoy niya, ay labis na nagngitngit sa kalagayan, sapagkat ang aklat ng kaniyang ama, ang Daniel and the Revelation, ang nais muling isulat nina Prescott at Daniells upang baguhin ang isinulat ng kaniyang ama hinggil sa "the daily." Ipinagtatanggol ni

Kapatid Smith ang katotohanan, at gayundin ang kaniyang ama. Paulit-ulit niyang nililimitahan ang kontrobersiya sa mga salitang, “sa panahong ito,” at sa dakong huli ay sinabi niya, “Habang umiiral ang kasalukuyang kalagayan ng pagkakaiba ng opinyon hinggil sa paksang ito, huwag itong gawing tampok.” Sa kasalukuyan, lahat ng mga pamantasan ng Adbentismo na nagtuturo ng “the daily” ay nagtuturo ng satanikong pananaw. Maliwanag na hindi na ang gayunding mga kalagayan ngayon gaya noong panahong iyon.

Ang ikalawang henerasyon ng Adventismo ay nagsimula sa paghihimagsik noong 1888, at naitatag ang espiritismo sa hanay ng pamunuan. Ang kalagayang iyon ay nagbukas ng pinto sa pagsulong ng higit na malalaking espiritistikong panlilinlang na lilikha ng isang kapaligiran ng pagkakawalay at pagkakabaha-bahagi, yamang ang mga nasa mga posisyong may pananagutan ay nagpasiyang itaguyod ang anumang kanilang personal na itinuring na katotohanan. Ang mga lalaking gaya nina Daniells, Prescott, at Kellogg ay naging mga sagisag ng kasaysayan kung saan tinukoy ni Ezekiel ang gagawin ng pitumpung matatanda, “ang mga matanda ng sambahayan ng Israel,” na “gagawa sa kadiliman, bawat isa sa mga silid ng kaniyang mga larawan sa isip; sapagkat kanilang sinasabi, Hindi tayo nakikita ng Panginoon.”

Sa henerasyong iyon, ang mga sugo ng mensaheng 1888 ay kapwa naligaw sa mga pagtatalo, pagkalito, at espiritismo na lumukob sa pitumpung matatanda ni Ezekiel na naglarawan ng mga diyus-diyosan sa mga pader ng templo, at sa mga pader ng kanilang isipan. Ang gawaing pangkalusugan ay inalis dahil sa espiritismo ni Kellogg, at gayon pa man, ang mga rebisyunista ng Laodiceang Adbentismo ay inaakay ang mga walang kaalaman na maniwala na may kung anong uri ng tagumpay na lumitaw mula sa kaguluhan ng henerasyong iyon. May isang kaparis na kasaysayan sa panahon ng Mga Hukom, kung saan ang pagbubuod ng kasaysayan ng mga Hukom ay lubos na angkop sa panahong ito, sapagkat sinasabi ng huling talata ng aklat ng Mga Hukom:

Nang mga araw na yaon ay walang hari sa Israel: ginawa ng bawat tao ang matuwid sa kaniyang sariling paningin. Mga Hukom 21:25.

Ipakikita namin kung bakit ang kasaysayang nasa Aklat ng mga Hukom ay tumutugma sa kasaysayan ng ikalawang salinlahi ng Adbentismo habang nagpapatuloy tayo sa mga artikulong ito, ngunit dapat tandaan na, kapag isinaalang-alang ang kasaysayan ng Adbentismong Laodiceano, ang madaling-makuhang salaysay ay ibinigay ng mga nagsasagawa ng rebisyonismong pangkasaysayan. Si Sister White ay tiyak na hindi nais na ang paksa ng “the daily” ay paiinitin sa panahong yaon, yamang sa katotohanan iilan lamang na kalalakihan—na ayon sa kanyang sinabi ay ginagabayan ng “mga anghel na pinalayas mula sa langit”—ang binigyan ng pampublikong plataporma upang itaguyod ang kanilang mga maling ideya. Ngunit ang magmungkahi na si Sister White ay kailanman pinanindigan ang ideya na katanggap-tanggap na panatilihin ang kamalian ay eksaktong kabaligtaran ng kanyang pinaniwalaan.

Mga kapatid, bilang isang sugo ni Cristo ay binabalaan ko kayo na mag-ingat laban sa mga di-pangunahing usaping ito, na may hilig na ilihis ang isipan mula sa katotohanan. Ang kamalian ay hindi kailanman walang idinudulot na pinsala. Hindi ito kailanman nagpapabanal, kundi palaging nagdadala ng kalituhan at pagkakabahabahagi. Ito ay laging mapanganib. Ang kaaway ay may malaking kapangyarihan sa mga isipan na hindi lubusang pinagtitiyay sa

pamamagitan ng panalangin at hindi naitatatag sa katotohanang biblikal. Testimonies, tomo 5, 292.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Wala tayong panahong dapat sayangin. Nasa unahan natin ang mga panahong masalimuot. Ang sanlibutan ay nililigalig ng diwa ng digmaan. Hindi maglalaon, magaganap ang mga tagpo ng kaguluhang binanggit sa mga propesiya. Ang propesiya sa ikalabing-isang kabanata ng Daniel ay halos sumapit na sa ganap na katuparan. Marami sa kasaysayang naganap bilang katuparan ng propesiyang ito ay mauulit. Sa talatang tatlumpu, may binabanggit na isang kapangyarihan na “mapipighati, at babalik, at magkakaroon ng poot laban sa banal na tipan: gayon ang kaniyang gagawin; siya’y babalik pa, at makikipagsanggunian sa mga nagsisitalikod sa banal na tipan. At mga hukbo ay titindig sa kaniyang panig, at kanilang lalapastanganin ang santuwaryo ng kalakasan, at aalisin ang palaging handog, at kanilang ilalagay ang kasuklamsuklam na nagpapangwawasak. At ang mga gumagawa ng kasamaan laban sa tipan ay kaniyang sisirain sa pamamagitan ng mga paglalangis: ngunit ang bayang nakakikilala sa kanilang Diyos ay magiging matatag, at gagawa ng mga dakilang gawa. At silang may unawa sa bayan ay magtuturo sa marami: gayon ma’y mabubuwal sila sa tabak, at sa apoy, sa pagkabihag, at sa pagsamsam, sa maraming araw. At kapag sila’y mabuwal, sila’y matutulungan ng kaunting tulong: ngunit marami ang kakapit sa kanila sa pamamagitan ng paglalangis. At ang ilan sa mga may unawa ay mabubuwal, upang subukin sila, at dalisayin, at paputiin sila, hanggang sa panahon ng kawakasan: sapagka’t ito’y para pa sa panahong itinalaga. At ang hari ay gagawa ayon sa kaniyang kalooban; at itataas niya ang kaniyang sarili, at lubhang palalakihin niya ang kaniyang sarili higit sa bawa’t diyos, at magsasalita siya ng mga kamangha-manghang bagay laban sa Diyos ng mga diyos, at magtatagumpay siya hanggang sa maganap ang kapootan: sapagka’t ang itinakda ay gagawin.” Daniel 11:30-36.

Magaganap ang mga tagpong kahalintulad ng inilalarawan ng mga salitang ito. Nakikita natin ang mga katibayan na si Satanas ay mabilis na nagtatamo ng pagkakontrol sa mga isipan ng mga taong walang takot sa Diyos. Basahin at unawain nawa ng lahat ang mga propesiya ng aklat na ito, sapagkat tayo ngayon ay pumapasok sa binanggit na panahon ng kapighatian:

'At sa panahong yaon ay titindig si Miguel, ang dakilang prinsipal na tumatayo para sa mga anak ng iyong bayan: at magkakaroon ng panahon ng kapighatian, na hindi pa kailanman nangyari mula nang magkaroon ng isang bansa hanggang sa panahong yaon: at sa panahong yaon ay maliligtas ang iyong bayan, bawat isa na masusumpungang nakasulat sa aklat. At marami sa mga natutulog sa alabok ng lupa ay magigising, ang iba tungo sa buhay na walang hanggan, at ang iba tungo sa kahihyan at walang hanggang paghamak. At ang marurunong ay magniningning na tulad ng ningning ng kalangitan; at ang mga umaakay ng marami tungo sa katuwiran ay tulad ng mga bituin magpakailanman at walang hanggan. Ngunit ikaw, O Daniel, ipinid mo ang mga salita, at tatakan mo ang aklat, hanggang sa panahon ng wakas: marami ang magpaparoo’t parito, at ang kaalaman ay madaragdagan.' Daniel 12:1-4." Manuscript Releases, bilang 13, 394.